

Saudek: Úspěch je, když dílo prodám

Bývalí životní, ale stále pracovní
partneři **Jan Saudek** a **Sára Saudková**
společně vystavují do konce července
v Západočeském muzeu v Plzni.

HANKA JOSEFOVÁ

Plzeň/ Výstava světového slavného fotografa, držitele francouzského řádu Rytíře umění, a jeho žacký doputovala do Plzně ze Staroměstského náměstí v Praze z Domu U bílého jedno-
rozce, kde ji během několika měsíců zhlédly statisíce lidí.

„Západočeské muzeum o ni projevilo zájem, proto se koná v Plzni, rozhodně však nepočítáme s tím, že by dál putovala po českých městech,“ říká kurátor výstavy Zdeněk Kočík.

Návštěvníky možná překvapí, že fotograf Jan Saudek vystavuje především obrazy. „Teď, když jsem zchudl, pro mě malba znamená možnost přivydělat si k penzi,“ odpovídá Saudek sarkasticky na otázku, co pro něj malování znamená. „Ty obrazy se výborně prodávají, a tak maluji denně,“ pokračuje ve stejném duchu. Dodává však, už o něco

knih."

Na fotografování však Jan Saudek úplně nezanevřel. Připravuje sto portrétů osobností Národního divadla a sto padesát portrétů slavných Čechů i těch, kteří na slávu teprve čekají.

Janova žačka Sára se v Plzni představuje velkomožným snímky, které nezapou, u koho se řemeslu vyučila. „Jsou to příběhy z mého života,“ říká Sára. „Fotím lidi, tohle téma je pro mě nejprjemnější, nejzajímavější, nejčistější a nejlákavější. Zkrátka mám lidi ráda, ráda se na ně koukám a také je ráda slvíkám. Přes své modely mohu nejlpe vyprávět o tom, co se mi honí hlavou.“ svěruje.

Jejim častým námětem bývají děti, její vlastni, i ratolesti jejich přátel. „Dospělí bud jsou nebo nejsou fotogeničtí. To je vlastnost, na niž člověk nemá žádnou zásluhu a která o něm vůbec nic nevypovídá. Pán Bůh bud přídělil nebo nepřídělil. Děti obecně jsou velmi fotogenické, je ale obtížné je fotit. Nesmějí mít pocit, že pracují, musí se při focení bavit, takže já musím být pohotová a

Fotograf a také malíř Jan Saudek začal vystavovat v Západočeském muzeu v Plzni. Spolu se Sárou Saudkovou tady budou představovat svou tvorbu do 29. července. Foto: Deník/Zdeněk Vaiz

Jan Saudek

● Narodil v roce 1935, jeho bratrem – dvojčetem – je malíř a autor známých komiksů Karel. Na konci druhé světové války prošli s bratrem speciálním koncentračním táborem.

- V roce 1950 dostává svou první fotokameru; o rok později už aranžuje první snímky.

- Od šedesátých let tvoří ateliérové snímky, jejichž nejčastějším tématem jsou ženy a vztah ženy a muže.

● Od roku 1977 své fotografie koloruje; v roce 1987 vystavuje v Muzeu moderního umění v Paříži.

- V roce 1990 získává ve Francii titul Rytíř umění a literatury.

● Počet jeho výstav se dá počítat na stovky, vydal také osmnáct publikací.

cvaknout v pravý čas," prozrazuje něco o tajemství své práce Sára.

„Sára Saudková je poctivá řemeslnice, s některými obrazy se ztotožňuje,“ říká o její tvorbě sám mistr Jan Saudek.

Eva Markvartová, Petr Vodica a Pavel Bárta (na snímku zleva) v komedii Takový malý žertík, kterou uvedl plzeňský neprofesionální soubor Dialog v režii herečky Divadla J. K. Tyla Jany Kubátové. Foto: Václav Kašpírek

Jana Kubátová rozehrála jiskřivou komedii

VLADIMÍR GARDAVSKÝ

Plezeň/ Je potěšující, že další člen činohry Divadla J. K. Tyla v Plzni navázal spolupráci s Plzeňskou neprofesionální scénou. Divadelní soubor Dialog po experimentální non-verbální autorské inscenaci Michala Hechta Plakát Dory Gray uvedl v premiéře komedii Jeana Della a Géraalda Sibleyrase Takový malý žertík v režii Jana Kubátové.

Jiskřivá a vůbec ne plytká
společenská komedie, která

získala i ocenění jako nejlepší francouzská hra roku, v letech dokonce připomíná Čechova – prodává se starý rodinný dům a vztahy mezi postavami, které si dosud byly blízké, se pozvolna, ale nezděritelně rozvolňují. Za vše může malá nevinný žertík. Emancipovaná Klára (Marie „Muška“ Chmelíková) tvoří s poněkud flegmatickým Brnem (Pavel Barta) již osm let takzvaně ideální pár, ale i obavách, že přestává být dostatečně přitažlivá, ve společnosti oznamují, že se s partnerem

rem rozchádzajú. Tieto slova je však už obtížne, ne-li nemožné vnímať vzápätí. Obviňovať to platí, je-li nablízku sympatický jemný ironik Viktor (Radim Břech), priateľlivosť a dosud bez záväzku a navyše každú situáciu vždy s mýrnyňm pozpôdiťmňm chápaťm Alex (Eva Markvartová) či mile protivnýňm nešťastník Patrik (Petr Vodička), kďžď se žertíť zď začiatku Kláre poučnýňm, vynurujú se náhle nežádoucí minulosť, dávne prehršky i neodbytné vzpomínky a všemuo je jinať.

Jistě není jednoduché na-

studovat celovečerní blýstivou komedii, v níž pět rovnocenných postav je téměř zcela na jevišti, ale pětice zkravených herců vdechla svým rolím život s grácií a vsutkou věrohodností. Režisérka rozehrála veškeré zátky v jednání osob i pointovitých humorných situací nadmíru jemně, nenápadně, ale přesně a neobyčejně účinně. A hraje-li se o proměňujících se mezilidských vztazích mezi pět charakterově odlišnými postavami, jistě si každý divák moudře vybrat leccos pozoruhodného i pro sebe.

Krátce
**Baroque Jazz
Quartet**
živě v rozhlasu

Plzeň/ Ve velkém studiu Českého rozhlasu v Plzni koncertuje dnes od půl osmé večer sopranistka Olga Jelínková se souborem Baroque Jazz Quartet v čele s klavíristou Eduardem Spáčillem. Dalšími členy kvarteta jsou flétnista a saxofonista Jaroslav Šolc, kontrabasista František Uhlíř a hráč na bicí Milan Vítorek.

Vivat musica historica pokračuje v kapli

Plzeň/ Dnes pokračuje od 19.30 hodin v kapli sv. Barbory v plzeňském františkánském klášteře festival Vivat musica historica. Účinkují trumpetisté Zdeněk Šedivý a Jiří Šedivý spolu s varhaníkem Miroslavem Pšeničkou.

Akordeonový koncert v galerii

Plzeň/ Akordeonový koncert posluchačů katedry hudební kultury

Plzeňská filharmonie znovu oživila s Miroslavem Vilímcem zajímavé skladby

MIROSLAV MRÁZEK

Plzeň/ Ani při četných koncertních závazcích neustává Plzeňská filharmonie, dříve rozhlásové těleso, ve své soustavné nahrávací činnosti. Velmi pozoruhodný je rozsáhlý projekt z posledních deseti let, který připomíná ve své době význačného francouzského houslistu, diriganta a skladatele Josepha de Boulogne (1739 až 1799), ve společnosti známého spíše pod jménem Le Chevalier de Saint-Georges. Jako velitel ozbrojené skupiny Národní gardy stál na straně Velké francouzské revoluce, načež byl později vězněn a poté internován na francouzském venkově.

O skladatelovy pohnuté životní osudy a jeho početné dílo – mnohdy s dávkou jisté melancholie – projevila na přelomu minulého a nynějšího století zájem švýcarská na-

filharmonie Miroslav Vilímec. Nahrávka pokračovala v dubnu loňského roku dvěma dalšími skladatelovými hody slovními koncerty taktéž v přednesu M. Vilímce a Plzeňské filharmonie, tentokrát s dirigentem Jiřím Malátem.

Na otázku, co jej poutá k těmto v podstatě zcela neznámým koncertům, Miroslav Vilímc odpovídá: „Nástrojová virtuozita a neobyčejný, téměř romanticky emocionální náboj jejich volných vět, překvapivě vybočující z vězného klasicistního rámce.“

Totéž by se dalo říci o obou autorových houslových dvojkonzertech. Také letos je v plzeňském rozhlasovém studiu nahrál M. Vilímc s Plzeňskou filharmonií a jejím koncertním mistrem Jiřím Žilákem za řízení J. Maláta a v hudební režii Antonína Bulky. Dokládají, jak velice Joseph de Bologne rozuměl technice houslí.